

LASERDISKEN

Prinsensgade 38, 9000 Aalborg - Telefon 98 13 22 22 - Telefax 98 11 49 59 - Postgiro 6 41 93 72

Stævning

Østre Landsret

Laserdisken
v/Hans Kristian Pedersen
Prinsensgade 38
9000 Aalborg

indstævner herved

Skatteministeriet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

til som sagsøgt at give møde for Østre Landsret, Bredgade 59, 1260 København K, på den af retten berammede dag, tid og sted, hvor sagsøgte skal svare i sagen samt medtage de dokumenter, denne vil påberåbe sig, og hvor sagsøger agter at nedlægge følgende

påstande:

Sagsøgte tilpligtes at anerkende i strid med straffelovens § 279 at have bragt sagsøger i den vildfarelse, at der var indgået en aftale mellem sagsøger og Told- og Skatteregion Aalborg om, at sagsøger skulle forestå tilbagebetaling af en ulovligt opkrævet forbrugsbegrænsende afgift til forbrugerne i den hensigt, at sagsøgte på den måde undgik forbrugernes tilbagebetalingskrav, og at vildfarelse har påført sagsøger et tab på 246.497,60 kr.

Sagsøgte tilpligtes at betale til sagsøger 246.497,60 kr, som sagsøger i vildfarelsen af egen lomme har udbetalt til forbrugerne.

Sagsøgte idømmes bøde jfr. § 324 for uden rimelig grund at have sat sin modpart i den nødvendighed at anlægge sag.

Sagsfremstilling:

Den 17. september 1993 pålagde Told- og Skatteregion Aalborg sagsøger at betale afgift af LaserDiscs importeret fra EF-lande eller fra tredielande i henhold til lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger (bilag 1).

Sagsøger overvæltede afgiften på forbrugerne. Umiddelbart efter afgiftspålægget blev afgiften faktureret på en særskilt linie. Senere blev sagsøgers katalogpriser ændret, idet afgiften blev indregnet.

Afgiften forårsagede en nedgang i sagsøgers salgsmængde og et tab, der gjorde sagsøger ude af stand til at betale moms for 4. kvartal 1993, ialt 339.146 kr. Den 24/5-94 bevilgede Told- og Skatteregion Aalborg henstand med betalingen frem til udgangen af maj måned 1995 bl. a. på betingelse af, at ethvert modkrav sagsøger måtte få på statskassen modregnes uafhængigt af ordningen (bilag 2).

Den 25. oktober 1994 blev spørgsmålet om LaserDiscs afgiftspligt behandlet af Momsnævnet, der dagen efter traf afgørelse om, at LaserDiscs ikke er/var omfattet af Lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger (bilag 3).

Den 28/10-94 opgjorde sagsøger sit erstatningskrav for tab i salgsmængden i et brev til Told- og Skatteregion Aalborg. Sagsøger foreslog, at erstatningen modregnes i regionens tilgodehavende, jfr. aftalen om betalingshenstand. Sagsøger foreslog endvidere, at sagsøger og regionen skulle drøfte, om tilbagebetaling af afgift til forbrugerne skulle administreres af regionen eller af Laserdisken (bilag 4).

Den 8/11-94 mødtes sagsøger med Tage Sørensen og Villy Ilsøe, Told- og Skatteregion Aalborg. Det er sagsøgers opfattelse, at det blev aftalt, at Laserdisken skulle forestå tilbagebetaling til kunderne for Told- og Skatteregionen.

Den 9/11-94 bekræftede sagsøger sin opfattelse af mødet med en beskrivelse af forskellen på erstatning og tilbagebetaling, og sagsøger understregede sin opfattelse af aftalen med følgende formulering:

"I mit første brev opgjorde jeg ikke afgiftens størrelse, idet jeg ikke var klar over, om Laserdisken eller Skattevæsenet skulle forestå tilbagebetaling af afgift. Afgiften tilhører kunderne, som har betalt dem. Efter aftale vil jeg opgøre afgiftsbeløbet og anmode om tilbagebetaling (incl. procesrente efter aftale), hvorefter jeg vil forestå udbetalingen til kunderne."

I samme skrivelse bekræftede sagsøger igen, at regionens tilgodehavende kunne fratrækkes erstatning til sagsøger (bilag 5).

Den 11/11-94 bekræftede sagsøger sin opfattelse af, at afgiften tilhørte kunderne, og at regionens tilgodehavende derfor ikke kunne fratrækkes (bilag 6).

Den 18/11-94 sendte regionen en check på det indbetalte afgiftsbeløb til sagsøger. Der var ikke modregnet, og regionen anførte, at spørgsmålet om erstatning var oversendt til Told- og Skattestyrelsen til afgørelse (bilag 7).

Sagsøger har siden anlagt sag mod sagsøgte med henblik på at få erstatning. Sagsøgte har afslået med henvisning til, at sagsøger har fået afgiften tilbagebetalt. Sagsøgte formulerede dette således i det afgivne processkrift af 6/5-97 (bilag 8):

Side 2: *"Afgiften er tilbagebetalt. Herefter har sagsøger ikke rettelig interesse i at få påkendt den første påstand."*

Side 4: *"Sagsøgte lægger vægt på, at den opkrævede afgift er tilbagebetalt til sagsøger. Det forhold, at sagsøger har valgt at udbetale en del af afgiften til sine kunder, er sagsøgte uvedkommende."*

Sagsøger opfattede bemærkningen således, at den af Laserdisken udbetalte afgift blev betragtet som en gave, der er uafhængig af afgiftsproblemet. Sagsøger mente, at konsekvensen måtte være, at forbrugerne stadig havde krav på at få den ulovligt opkrævede afgift tilbagebetalt. På vegne af 529 forbrugere søgte Laserdisken afgiften tilbagebetalt.

Den 1/7-97 afviste Told- og Skatteregion Aalborg at tilbagebetale afgift til forbrugerne (bilag 9).

Den 4/8-97 blev afgørelsen stadfæstet af Told- og Skattestyrelsen (bilag 10).

Foreholdt denne oplysning svarede sagsøgte i processkrift af 17/8-98 Østre Landsret således (bilag 11):

Side 3: *"Det er sagsøgtes grundsynspunkt, at sagsøger ikke har godtgjort, at der er lidt tab ud over det afgiftsbeløb, der blev tilbagebetalt allerede den 18. november 1994."*

Side 4: *"Sagsøgte er ikke bekendt med den aftale mellem sagsøger og Told- og Skatteregion Aalborg, som sagsøger henviser til. Konsekvensen er, at forholdet mellem sagsøger og hans kunder (forbrugerne) er den foreliggende sag uvedkommende. Det forhold, at sagsøger selv frivilligt har valgt at udbetale en del af den tilbagebetalte afgift til kunderne er også sagen uvedkommende."*

Sagsøgtes opfattelse af tilbagebetalingen er endeligt bekræftet af sagsøgte i dennes påstandsdokument til Østre Landsret af 20. november 1998 (bilag 12).

Sagsøgers anbringender tager udgangspunkt i følgende 3 fakta:

1. Skatteministeriet anser det tilbagebetalte beløb for at dække sagsøgers tab for fald i salgsmængden og afviser dermed, at der er indgået en aftale mellem sagsøger og Told- og Skatteregionen om tilbagebetaling af den ulovligt opkrævede afgift til forbrugerne.
2. Skatteministeriet har afvist at betale den ulovligt opkrævede afgift tilbage til forbrugerne.
3. Sagsøger har udbetalt 246.497,60 kr til forbrugerne i den tro, at sagsøger var forpligtet hertil i kraft af en aftale med Told- og Skatteregion Aalborg.

Vildfarelsen er fremkaldt, bestyrket og udnyttet af sagsøgte, og den har påført sagsøger et formuetab.

Angående vildfarelsens fremkaldelse og bestyrkelse:

I sagsøgers skrivelse af 28/10-94 søgtes alene erstatning for fald i salgsmængden. Sagsøger og sagsøgte drøftede derefter, hvem der skulle forestå *tilbagebetaling til kunderne*. Sagsøgte har fremkaldt og bestyrket sagsøgers tro på, at tilbagebetalingen dækkede kundernes krav ved følgende handlinger og undladelser:

1. Det var sagsøgte, der foreslog, at sagsøger skulle stå for udbetalingen til kunderne - med den begrundelse, at regionen ikke var bemyndiget til at betale penge tilbage til andre end dem, der havde betalt pengene. Dermed bestyrkede sagsøgte vildfarelsen om, at drøftelsen handlede om forbrugernes krav - og ikke om sagsøgers erstatningskrav.
2. Sagsøgte undlod at gøre indsigelse overfor sagsøgers udlægning af aftalen i skrivelsen af 9/11-98: "*Afgiften tilhører kunderne, som har betalt den. Efter aftale vil jeg opgøre afgiftsbeløbet og anmode om tilbagebetaling, hvorefter jeg vil forestå udbetalingen til kunderne.*"
Sagsøgte kunne på dette tidspunkt havde gjort opmærksom på, at den *reelle* hensigt med tilbagebetalingen var at dække sagsøgers tab.
3. Sagsøgte undlod også at gøre indsigelse overfor sagsøgers opfattelse af, hvem tilbagebetalingen tilhørte, jfr. skrivelsen af 11/11-98: "*Afgiften tilhører kunderne. Toldvæsenet må for min skyld gerne selv administrere udbetalingen til kunderne...*",
4. Pengene blev tilbagebetalt til sagsøger, selvom sagsøger havde overvæltet afgiften på forbrugerne. Det er Skattemyndighedernes faste praksis - som også håndhæves uden undtagelse i behandlingen af virksomhedernes krav om tilbagebetaling af ambi - at afgifter, der er overvæltet på næste forbrugsled, ikke tilbagebetales, idet det vil medføre en ugrundet berigelse til den virksomhed, der både overvælter afgiften og får tilbagebetaling.
Det faktum, at afgiften blev tilbagebetalt til sagsøger, bestyrkede sagsøgers formodning om, at afgiften reelt tilhørte kunderne, og at det *i medfør af* aftalen var sagsøgers *pligt* at udbetale pengene til kunderne.
5. Pengene blev udbetalt til sagsøger uden modregning. Det var en udtrykkelig forudsætning for betalingshenstanden, at ethvert krav, sagsøgte måtte få på sagsøger, blev modregnet i tilgodehavendet, og det respekterede sagsøger, jfr. skrivelserne af 28/10-98 og 9/11-98.

Sagsøgers formodning om, at pengene ikke dækkede *sagsøgers tab*, blev bestyrket af, at Skatteministeriet undlod at modregne jfr. aftalen.

6. I skrivelsen af 18/11-94 bemærker myndighederne, at spørgsmålet om erstatning er oversendt til afgørelse i Told- og Skattestyrelsen. Derved bestyrkes vildfarelsen om, at spørgsmålet om erstatning for tab for fald i salgsmængden *ikke* er afgjort med tilbagebetalingen.

Angående uberettiget vinding:

1. Sagsøgte har undladt at dække forbrugernes tab. Sagsøgte har derimod med direkte henvisning til den aftale, som Skattemyndighederne idag benægter eksistensen af, afvist forbrugernes krav på tilbagebetaling af afgift, jfr. skrivelserne af 1/7-97 og 4/8-97.

Skattemyndighederne skaffer sig dermed en uberettiget vinding, der er lig det beløb, der retteligt burde være udbetalt til forbrugerne.

Angående sagsøgers formuetab:

1. Sagsøger har lidt et formuetab på 246.497,60 kr. Det er udelukkende på grund af den vildfarelse, at sagsøger i kraft af aftalen med Skattemyndighederne havde pligt til at tilbagebetale pengene til forbrugerne, at sagsøger har udbetalt pengene.

Sagsøger var selv i store økonomiske vanskeligheder jfr. betalings-
henstanden med kreditorerne og ville aldrig havde foræret pengene væk uden at føle sig forpligtet til det. Da sagsøgte idag under henvisning til tilbagebetalingen afviser at opfylde sagsøgers erstatningskrav, har sagsøgte lidt et formuetab forårsaget af sagsøgtes bedrageri.

Afsluttende bemærkninger angående sagens realitet:

Nærværende erstatningssag er en konsekvens af den holdning, sagsøgte giver udtryk for i sag B-1893-96, hvor sagsøgte afviser at anerkende eksistensen af den aftale, der er indgået mellem Told- og Skatteregion Aalborg og sagsøger.

Sagsøger har uden held forsøgt at få sagsøgte til at anerkende aftalen og forsøgt at få Østre Landsret til at træffe afgørelse om spørgsmålet. Udgangspunktet for denne stævning er derfor, at aftalen ikke eksisterer, jfr. sagsøgtes endelige påstandsdokument.

Såfremt Østre Landsret i sag B-1893-96 skulle komme til det resultat, at sagsøgtes holdning er en udflugt for at skille sagsøger fra sin ret, jfr. rpl. § 325, frafaldes påstanden om bedrageri, mens påstanden om bøde jfr. rpl. § 324 fastholdes.

Sagsøger understreger, at dette sagsanlæg er nødvendigt for at sikre erstatning for det beløb, sagsøger i vildfarelse har udbetalt til kunderne - uanset hvad Østre Landsret måtte komme frem til i erstatningssagen.

Enhver har ret til en retfærdig og offentlig rettergang inden en rimelig frist, når der skal træffes afgørelse i en strid om hans borgerlige rettigheder, jfr. Menneskerettighedskonventions artikel 6. Det vil derfor være i strid med denne konvention at pålægge sagsøger at afvente udfaldet af en retssag, der varer flere år udover de 20 mdr. der er forløbet med sagens administrative behandling.

Sagsanlægget er nødvendigt på grund af sagsøgtets tvetydige holdning til spørgsmålet om, hvem der er rettelig modtager af den tilbagebetalte afgift. I et retssamfund må borgerne kunne forvente, at de statslige myndigheder i det mindste bliver enig med sig selv i et spørgsmål af så stor økonomisk betydning for borgerne.

Processuelle meddelelser kan fremsendes til Laserdisken, v/Hans Kristian Pedersen, Prinsensgade 38, 9000 Aalborg.

Sammen med stævningen vedlægges følgende bilag:

- Bilag 1: Told- og Skatteregion Aalborgs pålæg om afgiftspligt for LaserDiscs, 17/9-93
- Bilag 2: Betalingshenstand fra Told- og Skatteregion Aalborg, 24/5-94
- Bilag 3: Momsnævnets afgørelse om Laserdiscs afgiftspligt, 26/10-94
- Bilag 4: Sagsøgers skrivelse til Told- og Skatteregion Aalborg, 28/10-94
- Bilag 5: Sagsøgers skrivelse til Told- og Skatteregion Aalborg, 9/11-94
- Bilag 6: Sagsøgers skrivelse til Told- og Skatteregion Aalborg, 11/11-94
- Bilag 7: Told- og Skatteregion Aalborgs skrivelse til sagsøger, 18/11-94
- Bilag 8: Skatteministeriets processkrift til Østre Landsret, 6/5-97
- Bilag 9: Told- og Skatteregion Aalborg til Laserdisken, 1/7-97
- Bilag 10: Told- og Skattestyrelsen til Laserdisken, 4/8-97
- Bilag 11: Skatteministeriets processkrift til Østre Landsret, 17/8-98
- Bilag 12: Skatteministeriets påstandsdokument til Østre Landsret, 20/11-98

Aalborg, den 9. december 1998

Hans Kristian Pedersen